ततो ऽहं गृहम् आगच्छम् अज्ञाताध्वपरिश्रमः
निशाकरकलामौलिप्रसादामृतनिर्भरः । 89
अथ मातुर् गुरूणां च कृतपादाभिवन्दनः
तत्र 'उपकोशावृत्तान्तं तम् अश्रौषं महाद्भुतं । 90
तेन तौ परमां भूमिम् आत्मन्य् आनन्दविस्मयौ
तस्यां च सहजस्नेहबहुमानाव् अगच्छतां । 91
वर्षो ऽथ मन्मुखाद् ऐच्छच् छ्रोतुं व्याकरणं नवं,
ततः प्रकाशितं स्वामिकुमारेण 'एव तस्य तत् । 92
ततो व्याडीन्द्रदत्ताभ्यां विज्ञप्तो दक्षिणां प्रति
गुरुर् वर्षो ऽब्रवीत्, स्वर्णकोटिर् मे दीयताम् इति । 93
अङ्गीकृत्य गुरोर् वाक्यं तौ च माम् इत्य् अवोचतां,
एहि राज्ञः सखे नन्दाद् याचितुं गुरुदक्षिणां । 94
गच्छामो, न 'अन्यतो ऽस्माभिर् इयत् काञ्चनम् आप्यते,
नवाधिकाया नवतेः कोटीनाम् अधिपो हि सः । 95
वाचा तेन 'उपकोशा च प्राग् धर्मभगिनी कृता,
अतः श्यालः स ते, किंचित् त्वदुर्णोः समवाप्यते । 96
इति निश्चित्य नन्दस्य कटकं भूपतेर् वयं
अयोध्यास्थम् अगच्छाम त्रयः सब्रह्मचारिणः । 97
प्राप्तमात्रेषु च 'अस्मासु स राजा पञ्चतां गतः,
राष्ट्रे कोलाहलं जातं विषादेन सह 'एव नः । 98

Digitized by Google